173 Deizme iki ağır eleştiri

Deizm, bu evrenin Tanrı'nın eseri olabileceği mantığını kurabilecek kadar aklını kullanan fakat Tanrı'nın kendi yarattıklarını başıboş bırakacağını zannedecek kadar da muhakeme yeteneğini kullanamayan insanların kabul ettiği bir görüştür.

Allah'ın insanlarla iletişim kurma ve isteklerini elçileriyle insanlara bildirme sistemine terminolojide DİN denir. Deizm ise Allah'ın insanla iletişim kurabileceğini aklına sığıştıramadığı için DİNİ inkâr eder. Burada İslam'ın neden Allah'ın dini olması gerektiğine ve bütün nebilerin ortak dini olduğuna ve son yazılı kitap Kuran olduğuna girmeyeceğim. Bunu NEDEN İSLAM makalemizde önceden açıklamıştık. Bu makalede daha çok deizmin yaratıcıyı kabul ederken DİN kavramını kabul etmemesinin altındaki mantıksızlığı göstereceğim.

Bir Yaratıcıyı kabul eden bir deist için, Allah'ın yarattıklarıyla iletişime geçmemesi için hangi sebepler olabilir?

İlgili Makaleler

-

  79# LUT PEYGAMBER VE HOMOSEKSÜEL KAVİM 11 Kasım 2018

1. Her birini aynı anda işitecek, görecek bir kudreti mi yoktur? Oysa ki gökyüzünde bulunan uydular bile bütün cep telefonlarındaki GPS sinyallerini aynı anda takip edebilmektedir. Aynı şehirde aynı anda binlerce arabaya nerede olduğunu ve gideceği yolu göstermektedir. Hatta Dünya çapında yapabilmektedir. Aynı anda yapılan milyonlarca telefon çağrısını insanları karıştırmayarak ve yerlerini hemen bularak birbirine bağlamaktadır. Bir işi yapması ile bin işi yapması arasında zorluk açısından fark yoktur. Basit bir makine bile bunu yapabilirken evreni böyle karmaşık bir biyoloji ve fizikle yaratabilen Allah'ın ilminin ve kudretinin sonsuz olması gerekir ama bu sonsuz

ilme sahip olan Allah basit bir makinenin bile yapabildiği “herkesi aynı anda görmek ve işitmek” gibi fiillerde aciz kalacak öyle mi? Bu düşüncenin mantıksızlığı ortada.

2. Kudreti yetiyor ama daha önemli işleri olduğundan değersiz insanlarla ilgilenmiyor mu? Bu seçenekte önceki kadar mantıksız. Çünkü sonsuz ilmi ve sonsuz kudreti olan Tanrı için elbetteki kolay-zor, yakın-uzak, ağır-hafif, önemli-önemsiz diye bir şey yoktur. Herşey eşittir. Yani bir sivrisineği yaratmakla bir yıldızı yaratmak O’nun için farklı değildir. Arş’ı taşıyan meleklerle ilgilenip te karıncayı küçümsemek diye bir şey söz konusu olamaz. Çünkü sonsuz büyüklük yanında her şey küçüktür ve sonsuzun yanında tüm değerler, tüm sayılar vs. eşittir. Öyle ise Allah insanın bedenen küçüklüğüne bakmaz verdiği şuur ve ruha bakar. İslam bu konuda Yaratıcı’da olması gereken en temel özellikleri en doğru şekilde açıklar: Her şeyi duyan, her şeyi gören, her şeye gücü yeten. Bu açıdan Allah tüm yarattıkları ile konuşur. Bal arısına (Nahl, 16/68-69), Göklere (Fussilet, 41/12), Yeryüzüne (Zilzal, 99/5), Musa’nın annesine (Kasas Suresi, 28/7), Meleklere’de (Enfal, 8/12) vahyettiğini örnek verir. Yeryüzündeki bütün ağaçlar kalem olsaydı, denizler de mürekkep, sonra yedi deniz daha katılarak mürekkep olsaydı, Allah’ın sözleri yine de yazılmakla tükenmezdi (Lokman, 27) diyerek Allah’ın her an her şeyle konuştuğunu enfes bir temsille haber verir. Bu konuşma iletişim çoğu zaman kalbinizde beliren bir ilham ile olur. Bazen rüyalarınızla olur. Bazen zihninizde aniden oluşan bir ses ile, bazen iç sesinizle olur. Ama Allah tüm yarattıkları ile sonsuz bir kelam içindedir. İnsanla iletişim içinde olduğu gibi saksıdaki çiçeğinizde tarladaki karıncada Rabbinin kelamından her an payını alması gerekir. Tıpkı gökteki uydunun her an cebimizdeki cep telefonlarıyla veya GPS aygıtlarıyla iletişim halinde olması ve bir işin başka bir işe mâni olmaması veya zorluk diye bir şeyin olmaması gibi. Kısaca Allah için gereksiz veya önemsiz bir şey de olamaz ve yarattığı bir şeyi kendi haline terk etmesi de O’nun için bir kusur olur. Fakat evreni sonsuz bir kudret ve ilimle bina eden Allah ise kusurlardan uzak ve her türlü mükemmelliğin ana kaynağı olması gerekir. Yaratıp ta terk etmemesi ve onlara sürekli gerek kalp telefonlarıyla, gerek elçileri vasıtasıyla konuşması ve doğru yolu göstermesi gerekir.